

under 1) anførte synspunkt, at man bør kunne læse i selve bestemmelsen om en forbrydelse, når den skal kunne belægges med dødsstraf. Som følge heraf har ministeriet foreslået, at udkastets § 110 g, stk. 1, udgår, og at dødsstrafbestemmelserne (og bestemmelserne om strafforhøjelse indtil fængsel på livstid) flyttes til de paragraffer, der især omhandler de pågældende forbrydelser, nemlig §§ 98, 99 og 103.

De i udkastets §§ 110 h og 118 a indeholdte bestemmelser, hvorefter det ved dommen kan bestemmes, at fængselsstraf idømt i medfør af kapitlerne 12 og 13 skal afsones efter reglerne om hæfte har ministeriet udeladt i forslaget efter henstilling fra det ovennævnte folketingsudvalg. Også den begrænsede hjemmel, der efter de gældende §§ 109 og 117 er for en sådan anvendelse af hæftestraf i stedet for fængsel indtil 6 måneder, bortfalder således efter forslaget. Trangen til sådanne bestemmelser findes under nutidens fængselsforhold ikke at være så stærk, at den kan opveje de betænkeligheder, hvortil de kan give anledning.

I det følgende skal især fremsættes nogle bemærkninger vedrørende forslagets enkelte bestemmelser.

Til § 98.

Bestemmelsens stk. 1 svarer til den nu gældende § 98, men omfatter som foreslået af udvalget også handlinger, der sigter til på anden ulovlig måde end ved magt-anvendelse eller trusel derom at krænke den danske stats integritet eller suveræniteten. Bestemmelsens rækkevidde bliver her ved mere ubestemt, men justitsministeriet er med udvalget enig i, at udvidelsen efter de senere års erfaringer må anses for påkrævet, jfr. nærmere motiverne i udvalgsbetænkningens side 32.

§ 98, stk. 2, er nyt i forhold til straffeloven, men svarer til udvalgets § 103, stk. 2, jfr. motiverne i udvalgsbetænkningen side 35. Justitsministeriet har anset det for hensigtsmæssigt, at det straks i begyndelsen af kapitlerne 12 og 13 fastslås, hvad der i disse forstås ved besættelse, og har endvidere foretrukket udtrykkelig at nævne besættelse overalt i de bestemmelser, der tager sigte også på en besættelsessituation, nemlig §§ 98, 99, 102, 103, 104, 105 (besættelsesmagt), 106, 108, stk. 2, 109, stk. 2, og 111.

Herefter er det overflødigt at udtale, at besættelse sættes „i klasse med krig“, og efter definitionen er det en selvfølge, at det er uden betydning, om besættelsen „fol-

keretligt har eller vedbliver at have karakteren af krig eller ikke“.

Vedrørende dødsstrafbestemmelsens placering i stk. 1, 2. pkt., henvises til bemærkningerne foran. Når anvendelse af dødsstraf er betinget af, at forbrydelsen er udført „under krig eller besættelse eller under truende udsigt dertil“, har man ikke anset det for påkrævet tillige at opstille som betingelse, at handlingen skal være udført „til fremme af fjendtlig interesse“.

Som eksempler på, hvad der i stk. 1 sigtes til med ordene „på anden ulovlig måde“, nævnes i stk. 3 „mere omfattende sabotage“ — altså ikke enhver nok så ubetydelig sabotagehandling, der må anses for ganske utjenlig til gennemførelse af det tilsigtede formål — samt „produktions- eller trafikstandsning“.

Til § 99.

Bestemmelsen svarer til § 99 i den gældende straffelov og i udvalgets udkast, jfr. motiverne i udvalgsbetænkningen side 32. Som foreslået af udvalget er i forslaget „den, som træder i forbindelse med en fremmed stats regering for at“ erstattet af „den, som foretager en handling, der sigter til at“, og efter „krig“ foreslås tilføjet „besættelse eller andre fjendtligheder“, i hvilken forbindelse justitsministeriet har anset det for rigtigt at indføje ordene „såsom blokade eller anden tvangsforanstaltning“ til belysning af, hvad der skal forstås ved „andre fjendtligheder“. Medens udkastet ligesom den gældende straffelovs § 99 har to stykker med forskellig strafferamme, foreslås de to stykker efter henstilling fra det nævnte folketingsudvalg her slået sammen, med fælles strafferamme, idet der ikke findes nogen afgørende forskel i strafværdigheden af de handlinger, hvorom der er tale. Efter bestemmelsens (til udkastets stk. 2 svarende) andet led rammes som efter udvalgets udkast enhver, som virker for ved udenlandsk bistand at krænke den danske stats bestemmelsesfrihed.

Om den i 2. punktum optagne dødsstrafbestemmelse henvises til bemærkningerne foran til forslagets § 98.

Til § 100.

Bestemmelsen er enslydende med den gældende § 100. Justitsministeriet må, uanset den af et mindretal indenfor udvalget, jfr. udvalgsbetænkningen side 33, fremhævede betænkelighed derved, anse det for nødvendigt at bibeholde en regel som den